

[Landbrugsministeren.]

det, som hidtil er fremkommet fra den Side, er maaske ikke Statsformynderi, men en Statsgavepolitik.

Det ærede Medlem var meget misfornøjet med, at man her ikke alene vilde udstykke offentlig Jord: Domænejord, Præstegaardsjord, Lensjord, efter 4. Oktober-Loven, men ogsaa inddrage Jord, som hidtil har været i privat Eje, og udstykke den som offentlig Jord; det var han og hans Parti imod. Det er et noget sent Tidspunkt, han og hans Parti er kommet til den Opfattelse. Jeg husker, at i 1921 kom det ærede Medlems egen Meningsfælle, daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal til Rigsdagen og anmodede om at faa en Lov, der gav 3 Mill. Kr. af Statskassen — ikke en Gang af Jordfonden, af de Penge, som er anvist til Indkøb af Jord til Udstykning —, til Indkøb af Jord, som var i privat Eje, og som skulde udstykkes efter 4. Oktober-Loven. I 1927 kom daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal igen til Rigsdagen og bad om at faa 1 Mill. Kr. af Jordfonden til Indkøb af Jord, som hidtil havde været i Selveje, til Udstykning efter 4. Oktober-Loven. Det er derfor, jeg synes, at det ærede Medlem er lidt haard ved mig, naar jeg nu foreslaar, at den Jord, som indkøbes for de 10 Mill. Kr., og som hidtil har været i privat Eje, ikke alene skal udstykkes efter 4. Oktober-Loven, men ogsaa kan udstykkes efter den gamle Husmandslov. Det skal jeg høre Bebrejdelser for; men naar det ærede Medlems egen Meningsfælle anmoder Rigsdagen om 4 Mill. Kr. til at købe Jord for, som hidtil har været i privat Eje, og som efter den daværende Ministers Forslag skulde udstykkes alene efter 4. Oktober-Loven, da er der ingen Indvendinger at gøre. Jeg synes nok, at det ærede Medlem har været mindre retfærdig overfor mig, ja, er blevet saa uretfærdig, at jeg har en lille Smule Grund til at føle mig mishandlet politisk af det ærede Medlem.

Jefsen Christensen: Jeg vil gerne sige til det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]), at jeg tror kun, jeg en eneste Gang i mit første Indlæg talte om den sønderjydske Befolkning eller brugte Udtrykket: fra den sønderjydske Befolknings Side, og det var, den Gang jeg paaviste, at i 1920 var den sønderjydske Befolkning saavel som hele Rigsdagen enige om at ophæve Rentegaardsejernes og Bindelovens Folks Fæsteforhold til Staten, fordi man vilde skabe frie Borgere i Samfundet. Den Gang talte jeg om den sønderjydske Befolkning,

om hele den danske Rigsdag. Senere i min Tale sagde jeg, at det Lovforslag, der her var forelagt, vakte Protest langt ind i de nuværende Regeringspartiers Rækker dernede, og dette kan jeg dokumentere.

Naar den højtærede Landbrugsminister nu gaar saa stærkt ind for, at der under ingen Omstændigheder maa ske noget Tab i det Øjeblik, Jord i Danmark udstykkes efter Loven om fri Ejendomsform, og taler om Statsgave i denne Forbindelse, kan jeg ikke rigtig forstaa dette, for netop denne Statsgave faar jo de Mennesker, der tager Jord i Besiddelse efter 4. Oktober-Loven. Her har man altsaa slet ingen Betænkkeligheder. Nej, det, man fra den Side vil, er at friste med et Princip og stille Borgerne i det danske Samfund ulige i deres Begyndelsesvilkaar for at faa dem til at gaa ind paa dette Princip. Det er det, der er Formaalet, og det kommer man ikke udenom, hvor meget man end vil bortforklare det. Saa saare det gælder 4. Oktober-Lovens Brugere, giver man bort over alle Grænser, saa er der Forskel mellem Jordværdien til Ejendomsskyld og Jordværdien til Rentesvarelse — her har Højesteret i den seneste Tid fældet en Dom, der maaske vil komme til at forrykke Opfattelsen i Over-Skyldraadet af, hvordan man skal vurdere, naar man skal vurdere efter 4. Oktober-Loven; det er en Sag for sig, det kan maaske mere end noget andet bidrage til at faa en større Ligelighed frem i dette Forhold, end der er i Øjeblikket.

Jeg ved saare vel, at den højtærede Landbrugsminister maaske vilde være glad for, at man stemte dette Lovforslag ned, fordi han til at begynde med helst ikke vilde have fremsat noget Lovforslag i Forbindelse med Jordkøbene i Sønderjylland, men vilde holde sig til de bestaaende Love og endogsaa vilde gaa saa vidt, at den Jord, der nu indkøbes i Sønderjylland, ikke en Gang skulde have samme Vilkaar som Jordudstykningsen for Domænegaardenes Vedkommende, hvor Valget er frit, blot ikke ligeligt med Hensyn til det økonomiske Grundlag. I det Øjeblik den højtærede Landbrugsminister vil hævde, at Køberne af Jord i Sønderjylland, hvis denne Lov falder bort, ikke en Gang skal staa lige med Køberne efter Loven om Domæner, mener jeg, at saa betyder dette Lovforslag noget, set i Forhold til, hvad vi ellers vilde komme ind under, idet man ellers udelukkende vilde være tvunget til, uanset den enkeltes Ønske, at udstykke efter 4. Oktober-Loven. Jeg mener derfor ud fra mit Kendskab til, hvad den højtærede Landbrugsminister har hæv-